

STUDENTI PITAJU:

Studenti pitaju dekana izv. prof. dr. sc. fra Anđelka Domazeta:

Kad će se studentima omogućiti korištenje tuš kabine u zgradi B na drugom katu? Zar je moguće da smo uredili sanitarni čvor i obnovili toalet bez da smo studentima omogućili pristup barem toj jednoj i jedinoj tuš kabini??

Odgovor očekujemo u idućem broju LiST-a.

Sva pitanja možete slati na e-mail LiST-a Studenata Teologije!

inFORMACIJE

Izađite u grad na 14. Festival znanosti od 18. do 23. travnja 2016.

Sveučilište u Splitu i ove godine organizira Festival znanosti u periodu od 18. do 23. travnja 2016. U bogatom programu 14. Festivala znanosti Sveučilišta u Splitu nalazi se više od 150 aktivnosti za sve uzraste. Sve aktivnosti Festivala znanosti su za građane besplatne i ulaz u sve prostore gdje se odvijaju aktivnosti Festivala znanosti za ovu prigodu neće se naplaćivati. Kroz Festival znanosti promoviraju se znanstveni principi i znanstveni način mišljenja, a osobito znanost koja se provodi u našim sveučilišnim ustanovama. Posebna ciljana skupina Festivala znanosti uvijek su djeca. Kroz promociju znanosti cilj je zaintrigirati djecu, potaknuti ih na proučavanje okoline i svijeta i nadahnuti neke od njih da se počnu baviti znanosti. Ovogodišnja tema je „Znanost i umjetnost“. U programu se nalaze brojne radionice, predavanja, prezentacije pokusa, tribine, znanstveni kafići i izložbe. Svatko u tom bogatom programu može naći nešto za sebe. Stoga, izađite u grad na Festival znanosti!

Susret za mlade trećom srijedom u mjesecu

srijeda, 20. travnja 2016. u 20.30 h, Velika dvorana Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu
Tema: „Žena: više od rebra?“, predavač: dr. fra Domagoj Runje

Euharistijska slavlja na KBF-u – sveta misa za studente laike slavi se svakog utorka nakon predavanja u 13 sati u studentskoj kapeli uz liturgijsku animaciju samih studenata. Mogućnost za sv. ispovijed je prije mise, kao i ponedjeljkom u 13 sati. Duhovni asistent studenata laika je mr. sc. don Jenko Bulić.]

LiST je tiskan potporom Studentskog zbora Sveučilišta u Splitu.

Urednik: Josip Ulić

Uredničko vijeće: Marko Vrkić, Danko Kovačević, Klement Radosoljić, Matea Stržić, Lovro Lulić

Grafički obradio: Marko Grgić

Za sve ostale informacije možete se obratiti na: studentskilist@gmail.com

List Studenata Teologije

GODINA IX :: travanj 2016. :: BROJ 7. (46)

RIJEČ UREDNIKA

Pozdrav svima!

Što je potrebno činiti da bi se spasili? Spasili od neznanja, od izgubljenosti, krivih percepcija, stremljenja, sudova... Što treba činiti? Treba čitati! Čitajte – kako bi obogatili svoj vokabular. Čitajte

– kako bi proširili svoje vidike i horizonte. Čitajte – kako bi mogli razmišljati kritički. Čitajte – kako bi mogli reagirati na reakciju, a ne na druge, ili sebe. **ČITAJTE!**

Svakodnevno se susrećemo s nepoznatim i novim riječima. Te riječi nam stvaraju probleme i usporavaju nam čitanje. Ipak, te riječi nisu nešto što treba bacati u zaborav, one su bogatstvo, samo ih je potrebno dešifrirati i upoznati. Što onda činiti s takvim riječima? **Naime, o svakoj riječi do koje dođemo, a koju ne razumijemo, trebamo misliti kao o cigli koja nam skriva sunce razumijevanja.** Kada je Samuelu Betancesu Mary dala prvi rječnik rekla mu je: „Sinko sa ovim možeš rušiti cigle!“ On je odgovorio: „A čitati kada?“ Zatim je ona malo pogledala u njegov planer i pronašla rupu od dva sata te mu je odgovorila: „To je tvoje vrijeme za čitanje.“ On se pokušao izvući, ali ona je zatim ukazala i na vikend

koji se može pretvoriti u festival čitanja. Rekla mu je: „Čitaj 25 stranica svakog dana.“ On joj je odgovorio: „Dobro, ali da čitam što?“ Na Samuelovo pitanje što čitati ona je odgovorila: „Čitaj memoare. Što treba čitati? Treba čitati

memoare, biografije, autobiografije ljudi kojima je bilo teže nego vama. Ljudi koji su trebali pronaći smisao u besmislu, u teškim trenucima. Ljudi koji su trebali preživjeti u ropstvu. Djeca koja su prošla rat. Ljudi sa fizičkim posebnostima, itd.“ On joj je odgovorio: „Zašto želiš da to čitam? Zašto da čitam te priče o bivšim robovima, o ljudima u koncentracijskim logorima.“ Ona mu je odgovorila: „Čitaj da ne bi dobio ideju ili pomislio kako te država posjeduje. Živjeti je prilika i svi je trebamo iskoristiti. I kad čitaš o ljudima kojima je bilo teže nego tebi, nećeš imati posao takav da ćeš se samo baviti žaljenjem samoga sebe“.

Ako želite biti transformirani, vrijeme vam je da se počnete transformirati! **Zapamtite da i knjiga od tisuću stranica započinje sa onom prvom.**

Svako dobro!

Urednik

Poštovani studenti,

U prošlom broju lista pitali smo prof. dr. sc. fra Ante Vučkoviću: *Pozvani smo da mijenjamo druge na bolje, ali i da poštujemo drugoga u njegovoj različitosti. Gdje je granica? Kada trebam stati mijenjati drugoga koji ide krivim putem jer on ne želi promjenu, već želi živjeti tako kako živi?*

Odgovor:

Poštovani, moram priznati da mi je nelagodno što ne znam tko nas poziva da mijenjamo druge. Odatle i druga nelagoda: kako odrediti granicu naše volje da nekoga mijenjamo i volje drugoga da se odupre našim nastojanjima. Ako, pak, pogledam gdje nailazim na spomenuti problem, opažam ga nadasve u obiteljskom odgovoru. Dijete je na pragu mladosti. Više nije dijete, a još nije odraslo. Bori se za svoj put i svoju samostalnost. Roditelji bi ga htjeli po svojoj mjeri, a ono se ne da.

U takvom odnosu postoji opasnost da roditelji (ili barem jedan) nametne svoju volju i dijete poslušna. Recimo da je riječ o izboru škole. Dijete hoće u jednu, a roditelji ga žele u drugoj. I dijete pod pritiskom pristane na roditeljski izbor. Na duge staze zapravo svi gube. Roditelji su u početku zadovoljni, ali najčešće vrlo brzo stigne račun u obliku prigovora, nezadovoljstva, uzi-

manja sebi za pravo na bojkot, otpor, svojeglavost kojim dijete naplaćuje što se nije uspjelo izboriti. Jer, misli dijete, kad ste me natjerali na to, sada imam pravo činiti što ja hoću. Reakcija može biti i puno gora: slom volje i pad u depresiju. Roditelji bi tada najradije htjeli da sve mogu vratiti unatrag.

No, pretpostavljam da se pitanje odnosi na odrasle ljude. Recimo na prijatelje ili bliske članove obitelji jer samo netko tko nam je po krvi blizu ili netko koga pustimo u blizinu, ima uopće pravo govoriti nam o onome što bismo trebali mijenjati. Ovdje opet pretpostavljam da sve ostaje u granicama dopuštenoga i da ne govorimo o slučajevima kada netko čini kakvo kriminalno djelo koje bismo trebali prijaviti odgovornoj instanci.

Duboko sam uvjeren da se nitko ne mijenja pritiskom izvana. Promjene dolaze samo iznutra, voljom. Nekada nas

životne okolnosti natjeraju na promjene (mlađi sin iz Isusove prisposodbe, na dnu, bez novca, prijatelja i hrane), nekada bolest (neočekivana i teška bolest preokrene ljestvicu naših prioriteta i nametne obvezu drukčijeg vrednovanja ljudi i stvari), a nekada pozitivna iskustva kao što su ljubav, prijateljstvo, obraćenje, studij, slobodne aktivnosti kao planinarenje, bicikl, trčanje, veslanje i slično. Drugoga koji nam je važan ne bismo smjeli pustiti da propada. Ipak, valja biti svjestan da ključ promjene ne leži u našim rukama. Granicu slutim tamo gdje je drugi postavi. A to može biti vrlo različito jer je vrlo individualno. I granicu slutim tamo gdje drugi mene počinje uvlačiti u svoj vrtlog, a ja se ne mogu oduprijeti. Nismo nikome od pomoći ako drugoga, želeći mu pomoći, pustimo da nas uvuče u svoju stranputicu.

I još nešto: najviše na drugoga utječemo kada to ne činimo namjerno. Ništa nije toliko privlačno kao ispunjen i dobar život. Ako uspijem da mojim životom struji radost, onda se ona i bez moje namjere prelijeva na odnose u kojima živim pa će drugi sam poželjeti mijenjati se.

Na koncu i jedan poziv: slutim da iza neutralno postavljenog pitanja stoji realni i stvarni životni problem. Ukoliko je moj odgovor prošao mimo nje, neka se anonimni/a slobodno javi s konkretnim pitanjem.

Može anonimno ili s imenom, *mailom* ili licem u lice. Bilo bi šteta da tek načeto pitanje ne dobije svoju pravu formu i svoj odgovor. A za ovakva pitanja još uvijek je najbolji najstariji način traženja dobrog rješenja: razgovor.

*S poštovanjem
fra Ante Vučković*

POČETAK PROLJEĆA

*...U mladoj travi
Tad se javi
Zviždanjem glasnim prvi kos.
I gle! od pjesme žutokljunca
Odjednom vrt je prepun sunca.
Tiptip... do puta
Dorskakuta,
I digne krilo, pa se sunča.
A onda se u travu vrati,
I sluša gdje ga hvale vlati.*

Dobriša Cesarić